

Visele

Alexandru Ciocioi

Visele

Am uitat să vă spun.....

Ieri, după vecernie, mi-am adunat visele la o cafea, oferindu-le pișcoturi și câteva cuvinte bolnăvicioase pe care ochiul le-a strâns de pe drumuri, acele drumuri străbătute de respirația prea obosită de a nu recunoaște neputința de a mângâia cerul cu mâna, acele drumuri pe care le-am adunat într-un punct și le-am dat foc ca nimeni și în special tu, să nu mai mergi îmbrăcat în singurătate, călcând peste blestemul de lemn trecător.

Ieri, după vecernie, visele mi-au coborât peste nume, lăsând doar candela să fie stâlp de lumină pentru lacrima din rugăciunea ce pregătește nașterea unei dimineți străine în care inima merge alături de tine, pe celălalt trotoar al întâmplării. Funzele mor, verdele lor niciodată.